

Skrivelse vedrørende beretning om den 54. internationale arbejdskonference i Genève 1970.

ARBEJDSMINISTERIET

København, den 19. februar 1971.

Til folketinget.

I henhold til Den internationale arbejdsorganisations statut, artikel 19, stk. 5 og 6, er medlemsstaterne forpligtet til sædvanligvis i løbet af et år fra afslutningen af en arbejdskonference at forelægge de på konferencen vedtagne konventioner og henstillinger for den eller de myndigheder, under hvis forretningsområde sagen henhører, med henblik på lovgivning eller andre foranstaltninger.

På den 54. internationale arbejdskonference, som blev afholdt i Genève i dagene fra 3. til 25. juni 1970, blev der vedtaget en konvention om fastsættelse af mindstelønninger med særligt henblik på udviklingslandene, en henstilling om samme emne, en henstilling om særlige beskæftigelses- og oplæringsprogrammer for unge mennesker som led i udviklingsarbejdet, en ændret konvention om ferie med løn, samt en resolution om ferie med hyre for søfolk.

Ordlyden af konventionerne og henstillingerne tillige med en redegørelse for forhandlingerne ved konferencen findes i vedlagte beretning, som er afgivet af den danske regeringsdelegation, og som samtidig hermed sendes til folketingets medlemmer.

Området for anvendelsen af *konvention om fastsættelse af mindstelønninger med særligt henblik på udviklingslandene* er udformet fleksibelt. I henhold til konventionen forpligter de medlemsstater, der ratificerer konventionen, sig til at indføre en mindstelønsordning, som omfatter alle lønmodtagergrupper, hvis beskæftigelsesvilkår er af en sådan art, at det vil være rimeligt, at de er omfattet af ordningen. Det forudsættes på den anden side, at der rent konkret fastsættes mindstelønninger, og at der i forbindelse med rapporteringen om konventionens gennemførelse redegøres for de lønmodtagergrupper, der ikke er omfattet af

ordningen og om årsagerne hertil. Der er efter konventionen åbnet mulighed for at tage en række forhold i betragtning ved den nærmere fastsættelse af mindstelønningernes størrelse, således bl. a. arbejdernes og deres families behov under hensyn til det almindelige lønniveau i vedkommende land, leveomkostninger og sociale ydelser; fremdeles økonomiske faktorer, herunder kravene til økonomisk udvikling og produktivitet samt ønskeligheden af at opnå og bevare et højt beskæftigelsesniveau.

Henstillingen, der knytter sig til konventionen, fastlægger mere i detaljer de forskellige metoder til fastlæggelse af mindstelønninger og mulighederne for regulering heraf.

Henstilling om særlige beskæftigelses- og oplæringsprogrammer for unge mennesker som led i udviklingsarbejdet sondrer mellem 2 hovedformer for programmer, nemlig beskæftigelses- og oplæringsprogrammer for unge i lande, uden uddannelses- eller erhvervs mæssige muligheder og programmer, der sætter unge med de fornødne uddannelses mæssige og tekniske kvalifikationer i stand til at bruge disse kvalifikationer i samfundets tjeneste. For begge arter af disse programmer gælder det, at deltagelse heri i princippet bør være frivillig, og at programmerne i øvrigt bør etableres inden for rammerne af de nationale udviklingsplaner og integreres heri med henblik på at opnå fuld beskæftigelse.

Den nævnte konvention og de to henstillinger vedrører — som det fremgår af foranstående — forholdene i udviklingslandene og er ikke af direkte interesse for Danmark. Konventionen og henstillingerne vil blive sendt til Sekretariatet for internationalt udviklingssamarbejde.

Den ændrede *konvention om ferie med*